

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaele Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **IMPROFEX CZ, s. r. o.**, se sídlem Vyšehradská 320/49, Praha 2 – Nové Město, zastoupené Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem Na Flusárně 168, Příbram, proti žalovanému: **Specializovaný finanční úřad**, se sídlem nábřeží Kpt. Jaroše 1000/7, Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2019, čj. 14 A 209/2018-38,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V roce 2018 probíhala u žalobkyně daňová kontrola. Dne 20. 4. 2018 seznámil Specializovaný finanční úřad žalobkyni s výsledkem kontrolního zjištění a umožnil jí se k němu vyjádřit do 17. 5. 2018. V poslední den lhůty odeslala žalobkyně své vyjádření, nikoli však do aktuálního sídla úřadu. Ve snaze napravit tuto chybu požádala žalobkyně dne 4. 7. 2018 o navrácení lhůty v předešlý stav a stanovení lhůty nové. Tuto žádost odeslala advokátní kancelář Mgr. Jiří Kokeš a partneři, s. r. o.

[2] Dne 20. 7. 2018 vyzval úřad advokátní kancelář, aby prokázala své oprávnění zastupovat žalobkyni (dosud ji totiž zastupoval advokát Mgr. Jiří Kokeš). Žalobkyně nato sdělila, že v této věci zmocnila advokáta Mgr. Jiřího Kokeše, ovšem na základě smlouvy o koupi závodu přešlo zmocnění na advokátní kancelář. Úřad s touto argumentací nesouhlasil a vyznamenal žalobkyni dne 8. 8. 2018 o tom, že její žádost ze dne 4. 7. 2018 je neúčinná, neboť ji podala osoba k tomu neoprávněná.

[3] Žalobkyně podala žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. Zásah spatřovala jednak ve výzvě k odstranění vad podání ze dne 20. 7. 2018, jednak ve vyznamení ze dne 8. 8. 2018. Městský soud odmítl žalobu proti výzvě ze dne 20. 7. 2018 pro opožděnost a pro úplnost dodal, že by žaloba tak jako tak nemohla být úspěšná, protože jejím předmětem byl dílčí procesní úkon úřadu během daňové kontroly. Žalobu proti vyznamení ze dne 8. 8. 2018

pak městský soud zamítl. I vyrozumění bylo jen dílčím procesním úkonem, a pokud se jím žalobkyně cítila dotčena na právech, mohla se bránit proti obsahu zprávy o daňové kontrole ve svém odvolání, případně mohla podat žalobu proti rozhodnutí, které následně stanovilo její daňovou povinnost.

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku kasační stížnost. Nadále je přesvědčena, že úřad zasáhl výzvou i vyrozuměním do jejích práv, neboť nemohla vyjádřit své stanovisko k výsledku kontrolního zjištění. Přirovnala svou věc k věci řešené v rozsudku NSS ze dne 3. 1. 2018, čj. 2 Afs 25/2015-38. Zopakovala, že zmocnění udělené Mgr. Jiřímu Kokešovi přešlo na advokátní kancelář v důsledku převodu závodu.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Stěžovatelka v petitu navrhla, aby byl rozsudek městského soudu zrušen jako celek. Ve skutečnosti však nevznesla žádné argumenty proti jeho výroku I, jímž byla odmítnuta žaloba proti výzvě ze dne 20. 7. 2018, a nepopřela, že žaloba proti výzvě ze dne 20. 7. 2018 byla opožděná. Výrok I rozsudku by tedy musel obstát v každém případě.

[7] Stěžovatelce se nepodařilo účinně zpochybnit ani výrok II, jímž byla zamítnuta žaloba proti vyrozumění ze dne 8. 8. 2018. V kasační stížnosti vlastně jen setrvala na tvrzení, že úřad ji svou výzvou i vyrozuměním zkrátil na právech, protože se nemohla vyjádřit k výsledku kontrolního zjištění. Toto tvrzení však městský soud přesvědčivě vyvrátil.

[8] Rozsudek ve věci 2 Afs 25/2015 se týkal odlišné právní situace a nemůže stěžovatelce nijak prospět. V oné věci krajský soud označil za nezákonný zásah výzvu, aby účastnice podala daňové přiznání znovu, a to ve formátu .xml (nikoli.pdf). Současně přikázal správci daně, aby obnovil stav před zásahem: jinak by se totiž na účastnici hledělo tak, jako by daňové přiznání ve lhůtě vůbec nepodala – tj. jako by nesplnila zákonnou povinnost. To by pro ni mohlo mít sankční důsledky, proti nimž by se později už nemohla bránit. Naproti tomu stěžovatelce nikdo nebránil v plnění zákonné povinnosti: pouze jí úřad neumožnil, aby na druhý pokus zdárně uplatnila své procesní právo. Její procesní možnosti však tím nebyly definitivně zmařeny, což správně popsal už městský soud (viz k tomu též rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2020, čj. 10 Afs 304/2019-39, č. 3974/2020 Sb. NSS).

[9] Zbytečná je ta pasáž kasační stížnosti, v níž se stěžovatelka věnuje převodu závodu z Mgr. Jiřího Kokeše na advokátní kancelář: těmito úvahami se totiž městský soud nezabýval.

[10] Stěžovatelčiny námitky nebyly důvodné, NSS proto kasační stížnost zamítl.

[11] Stěžovatelka neměla v tomto soudním řízení ve věci úspěch, a nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému pak nevznikly náklady, které by se vymykaly z jeho běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu